

II. SVĚTOVÁ VÁLKA NA VALAŠSKOKLOBOUCKU

JOSEF VALČÍK

Josef Valčík se narodil 2. listopadu 1914 ve Smolině u Valašských Klobouk. Vyučil se koželuhem u **Julia Matyáše** ve Val. Kloboukách, kde pracoval do roku 1934 a poté nastoupil jako dělník v Baťově koželužně v Otrokovicích. V říjnu 1936 nastoupil Josef Valčík k výkonu prezenční služby u pěšího pluku 22 ve východočeském Jičíně. Absolvoval poddůstojnickou školu, v červnu 1938 dosáhl hodnosti četaře a v říjnu toho roku se měl po dvou letech vojenské služby vrátit do civilního života, ale vojenskou službu si prodloužil do března 1939, kdy sloužil jako velitel družstva v oblasti Špindlerova Mlýna. Po odchodu z armády v březnu 1939 se načas vrátil do otrokovické koželužny, ale již v prosinci přešel hranice na Slovensko a přes Budapešť, Bělehrad a Sýrii dorazil do Francie. Zde byl v březnu 1940 prezentován v Agde ke službě v čs. armádě a zařazen k nově vzniklému čs. pěšímu pluku 2, s nímž se zúčastnil ústupových bojů ve Francii. Odtud se dostal do Velké Británie, kde byl po vzniku 1. čs. smíšené brigády zařazen k pěšímu praporu 2 jako výkonný rotmistr 1. roty. Na základě dosažených výsledků byl vybrán pro plnění zvláštních úkolů ve vlasti., kde se dobrovolně přihlásil. V září 1941 absolvoval měsíční kurs útočného boje ve Skotsku, kde získal zkušenosti speciálních britských jednotek commandos a bezprostředně poté týdenní parakurs.

Komplexní výcvik byl ukončen 22. října 1941, během něhož byl vybrán do výsadku **Silver A**. Jeho kolegy byli velitel skupiny nadporučík **Alfréd Bartoš** a telegrafista, svobodník **Jiří Potůček**. Hlavním úkolem skupiny Silver A bylo udržování spojení s Anglií a předávání důležitých zpráv o dění v protektorátu prostřednictvím vysílačky (krycí jméno Libuše). Výsadek skupin **Silver A**, **Anthropoid** a **Silver B** byl proveden v noci z 28. na 29. prosince 1941. S falešnými dokumenty působil např. jako číšník v Pardubicích, krátce se také objevil ve svém rodišti na Valašsku a v Praze navázal kontakty s Gabčíkem a Kubišem. Aktivně se pak v červnu 1942 účastnil příprav na atentát na zastupujícího říšského protektora a jednoho ze spoluautorů holocaustu Reinharda Heydricha. Po atentátu (27. května 1942) uprchl, poslední úkryt nalezl s dalšími v podzemní kryptě kostela v Resslově ulici, který 18. června obklíčili Němci. Všech sedm parašutistů tam po zradě parašutisty Karla Čurdy zahynulo, Valčík ukončil svůj život v kryptě kostela v bezvýchodné situaci sebevraždou.

Kostel Cyrila a Metoděje v Resslově ulici se stal 18. června 1942 místem posledního vzdoru . ▲

Páter František Borák ►

Rodina Valčíkova

Zpovědníkem Josefa Valčíka při návštěvě na Valašsku byl valašskokloboucký kaplan František Borák. Ten také vzpomněl na poslední okamžiky Valčíkovy rodiny. „*Valčíkova rodina, hlavně Josefovi mladší sourozenci, hledali v těch dnech radu o pomoc u mne. Snažil jsem se jim dodat naděje a útěchy. Situace byla den ze dne hroživější. Nedalo mi to a znovu jsem zašel do Smoliny. Právě jsem probíral s Valčíkovými celou situaci, když tu před domem zabrzdlilo policejní auto. V poslední chvíli jsem stačil vyskočit z okna do dvorku. Tenkrát se gestapo omezilo pouze na několik otázek. Rodina zůstala ještě doma. Příštího dne byla neděle. Valčíkovi přišli do kostela, připravit se na smrt. Prosili mne, abych se postaral o jejich čtyři děti...*“ Zatýkání rodinných příslušníků začalo v pondělí 15. června a v úterý 16. června. **Gestapo odvezlo celkem 14 příbuzných a to tatínka Jana Valčíka a maminku Veroniku, roz. Bětíkovou, svobodné sourozence Antonína a Ludmilu, sestru Terezií Beňovou s manželem Janem bydlícími ve Smolině, sestru Marii Kolaříkovou s manželem Josefem z Křekova, sestru Františku Sívkovou s manželem Františkem ze Střelné, bratra Aloise Valčíka s manželkou Annou, roz. Změlíkovou bydlící v Lipině a bratra Emila Valčíka s manželkou Annou, roz. Lezákovou bytem v Brně.** Rodina byla transportována do koncentračního tábora Mauthausen, kde bylo 13 z nich popraveno ihned po příjezdu 24. října 1942. Těhotná Valčíkova sestra Františka byla od rodiny oddělena a po porodu syna byla popravena v pankrácké věznici 26. ledna 1943. Syn a jeho tři sourozenci byli adoptováni, po popravených zůstalo celkem patnáct sirotků.

Jan Valčík
tatínek

Veronika Valčíková
maminka

Emil Valčík
bratr

Anna Valčíková
švagrová

Alois Valčík
bratr

Anna Valčíková
švagrová

Josef Kolařík
švagr

Marie Kolaříková
sestra

Antonín Valčík
bratr

Ludmila Valčíková
sestra

František Sívек
švagr

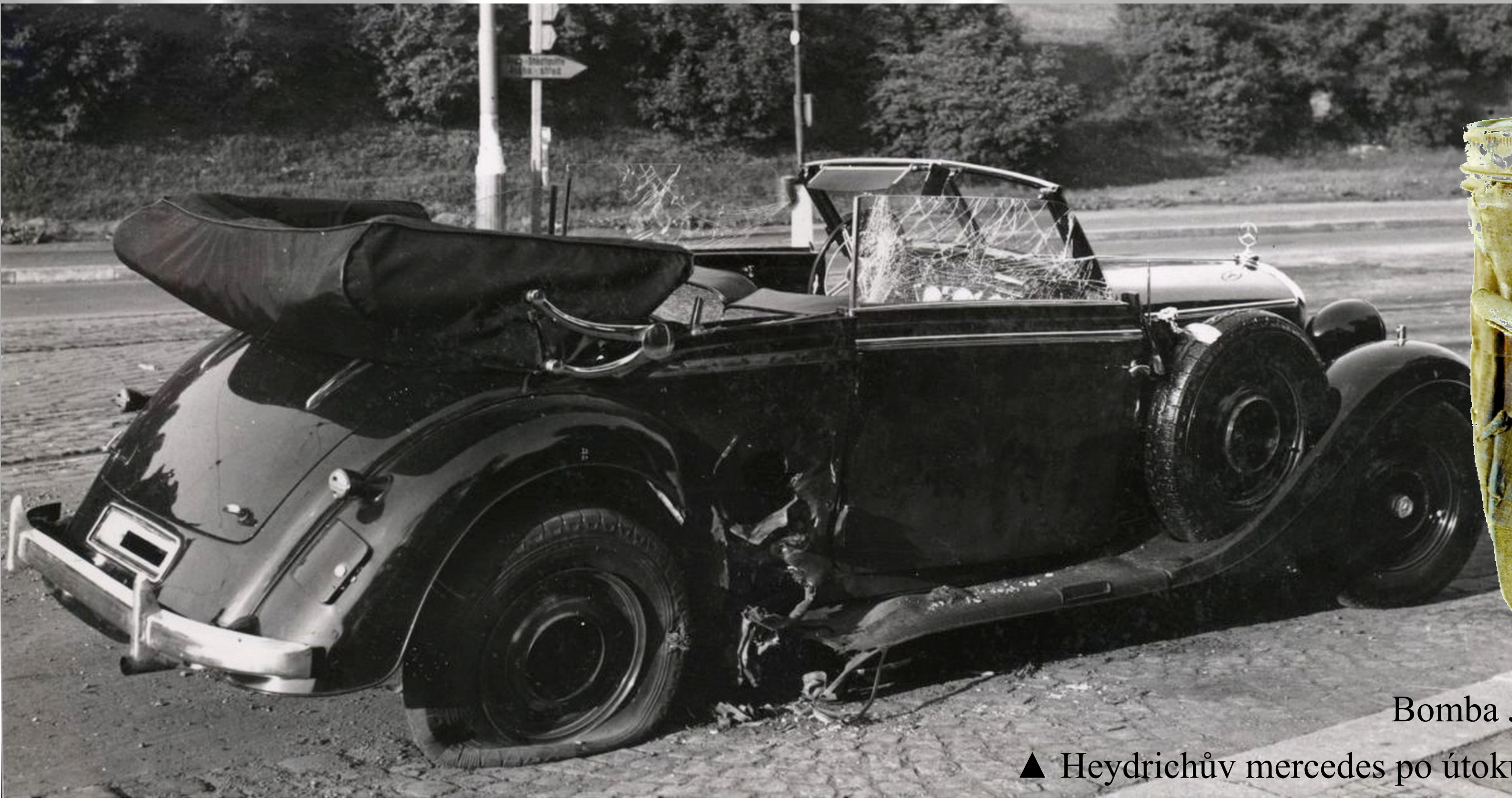
Františka Sívková
sestra

Jan Beňo
švagr

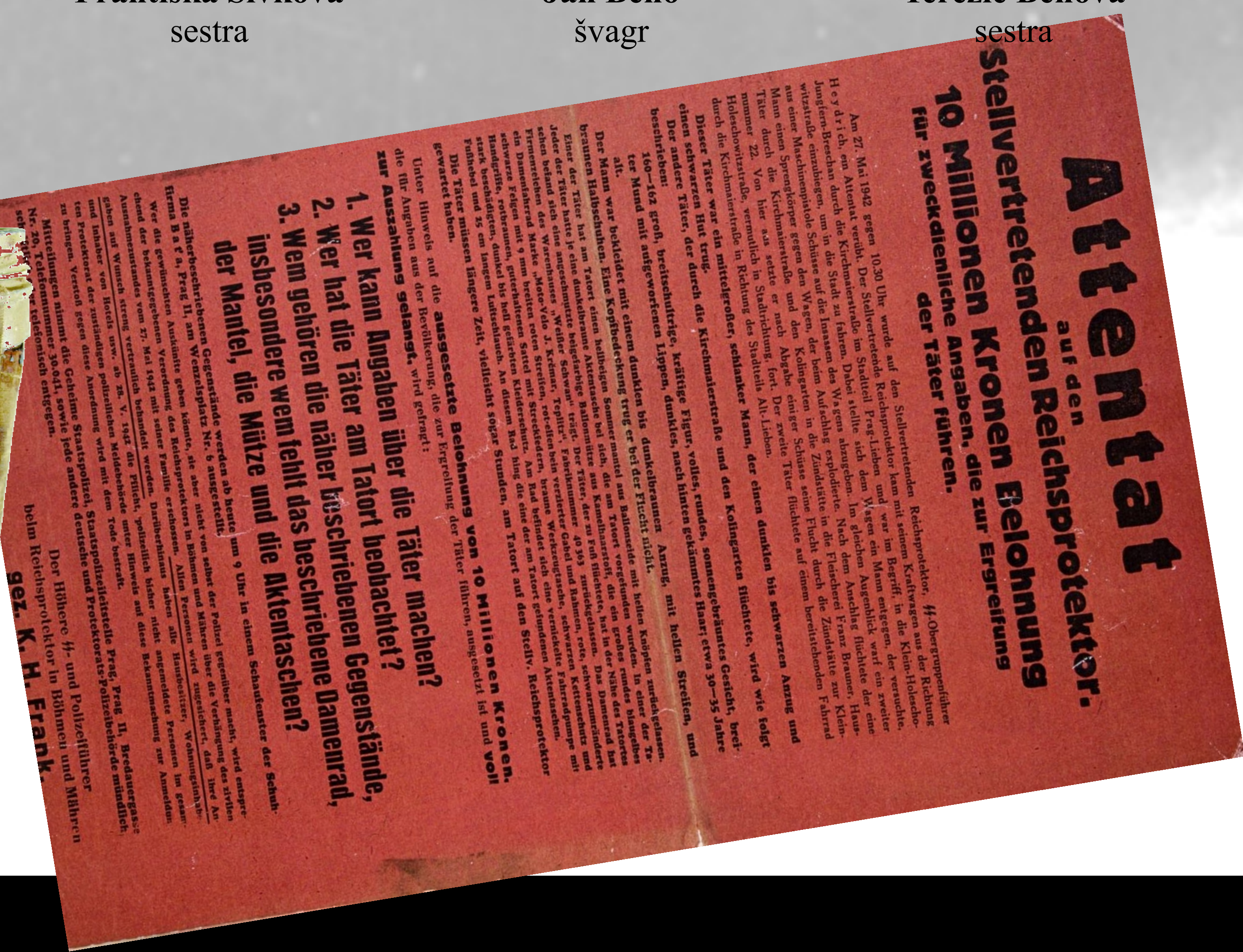

Terezie Beňová
sestra

Bomba Jana Kubiše ▲

▲ Heydrichův mercedes po útoku

ČSL. OBEC
LEGIONÁŘSKÁ
VALAŠSKÉ KLOBOUKY

Zdroj: Městské muzeum Valašské Klobouky
Miroslav Maňas